

Du'as Vigtighed

Bismillahir Rahmanir Raheem

Den personlige bøn (*Du'a*) er en af de vigtigste opfattelser i Islam, til den grad, at Profeten ﷺ sagde i en *Hadith*:

((الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ))

”Du'a (den personlige bøn) er kernen i tilbedelsen (*Tbaadah*).” [Sunan al-Tirmidhi, i kitab al-da'waat...]

Ved at lave *Du'a*, udfører vi ikke blot en mægtig tilbedelseshandling (*Tbaadah*), som giver os mere belønning, men vi viser også vores afhængighed af Allah ﷻ, og underkastelse til Ham ﷻ.

Desværre bliver *Du'a* misforstået meget i dag, og misbruges som et resultat, og dens påvirkning kan være særdeles ødelæggende. Mange muslimer betragter ikke *Du'a* som en tilbedelseshandling, men også som en metode til at ændre deres situation om end den ændring er på et individuelt niveau (ægteskab, arbejde), eller en ændring for Ummah (fjernelsen af besættelsen fra muslimske lande, og restaurering af det islamiske system fuldt ud). Men dette er en ukorrekt forståelse af to årsager:

- a. Allah ﷻ gav os bestemte formål (både som individer og som en Ummah), og vi er pålagt at foretage visse fysiske handlinger, for at opnå disse formål. Og Allah ﷻ gav os også en specifik metode til en specifik handling. Det er meget vigtigt, at vi skelner imellem dem. Bøn er eksempelvis ikke metoden til faste. Og udenadslære af Qur'anen er ikke metoden til at ændre Ummahs tænkning.
- b. En del af det at tilbede Allah ﷻ, er ikke blot at udføre *Tbadaat* (inklusive *Du'a*), men det er også at anerkende de naturlove som Han ﷻ har skabt, og en af disse love er loven om årsag og virkning (el. Klausalitetsprincippet). Ved udelukkende at sætte vores lid til *Du'a* som vores metode til ændring, så ignorerer vi de fysiske handlinger, som Allah ﷻ forpligtede os til for at opnå vores formål såvel som at vi ignorerer denne naturlov, dvs. idéen om årsag og virkning, hvilket faktisk resulterer i, at vi ikke adlyder Allah ﷻ.

Og Sendebudet ﷺ og de første muslimer forstod *Du'a* på den korrekte måde. Derfor kombinerede de deres *Du'a* med handlinger, og de sikrede sig at deres handlinger lå indenfor grænserne af *Halal* og *Haram*. Hvis alt hvad der kræves er *Du'a*, så ville Profeten ﷺ og generationerne efter ham, ikke have kæmpet så hårdt for at bære den islamiske *Da'wah*, og etablere og opretholde den islamiske livsstil.

Man kan stille to spørgsmål:

1. Hvis en person lavede *Du'a* om noget, og han fik hvad han bedte om, betyder det så, at Allah ﷻ har ændret denne persons *Rizq* (forsyning)?
2. Hvis nogen lavede en *Du'a* om noget, og han enten ikke fik det, eller måske fik det stik modsatte (hvis en person eksempelvis laver *Du'a* til Allah ﷻ, at Han skal give ham et godt helbred, men han bliver involveret i en trafikulykke, som invaliderer ham for livet), betyder det så, at Allah ﷻ ikke har besvaret denne *Du'a*?

Så svaret til begge spørgsmål er et absolut **Nej**. Allah ﷻ har fastlagt *Rizq* til ethvert menneske, og den *Rizq* ændrer sig ikke; dette er en af de fundamentale opfattelser i den islamiske *'Aqidah*. At nogen bedte om noget i sin *Du'a* og han fik det, viser bare, at vedkommendes *Du'a* stemte overens med den *Rizq*, som allerede var

fastlagt for ham. Denne *Rizq* ville være kommet, uanset om personen lavede *Du'a* eller ej, men den der laver *Du'a* får en yderligere fortjeneste, som er belønning fra Allah ﷻ fordi han udførte denne *Tbaadah* udover at have styrket sit forhold til Allah ﷻ.

Hvad angår det andet scenario, bare fordi man ikke fik noget i dette liv, som man bad om i sin *Du'a*, betyder ikke, at Allah ﷻ ikke besvarede den person. I det mindste vil Allah ﷻ belønne vedkommende for hans *Du'a* og det var aldrig meningen, at *Du'a* skulle være et middel til at opnå fysiske resultater i det hele taget. *Du'a* blev lovgivet som en tilbedelseshandling (*Tbaadah*), og formålet med *Tbaadah* er at styrke vores forhold til Allah ﷻ og få belønning i det Hinsides. Fysiske resultater på den anden side, opnås ved at udføre de fysiske handlinger, på basis af de parametre Islam har fastlagt, og med en bevidsthed om ens omgivelser. Hvis vi betragter *Du'a* som et middel til at opnå fysiske resultater, så løber vi risikoen at forvandle vores forhold til Allah ﷻ til et handelsforhold. Hvis vi får hvad vi bedte om så tilnærmer vi os Allah ﷻ, men hvis vi ikke får hvad vi bedte om, så betyder det at Allah ﷻ har vendt Sig bort fra os. Og dette er en skæbne, som har ramt tilhængere af religioner (jøder og kristne eksempelvis).

Må Allah ﷻ hjælpe os med at forstå Islam på den korrekte måde, og forøge vores viden.

Ameen.